

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pentru un an 12 flor., pe șase luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe un an 40 fr., pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

SĂ PRENUMERA:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

Oneriș garmondū 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicar

Scrisorile nefrancoate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămit.

N° 74.

Luni, Marți 1 (13) Aprilie.

1886.

Nou abonamentū

la

„Gazeta Transilvaniei”.

Cu 1 Aprilie 1886 st. v., se va începe unū nou abonamentū, la care invităm pe toți onorații amici și priștitori ai fōiei nōstre.

Prețulū Abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei luni 3 fl.

„ șese „ 6 „

„ unū anū 12 „

Pentru România și străinătate:

pe trei luni 10 franci

„ șese „ 20 „

„ unū anū 40 „

Abonarea se pōte face mai ușorū și mai repede prin mandate postale.

Abonațiilor de pân'acum li-se recomandă a însemna pe couponū numărulū fășiei sub care sa primitū diarulū.

Domni ce se vorū abonā din nou sē binevoescă a scrie adresa lāmuritū și a arēta și posta ultimā.

Administraținea.

Brașovū 31 Martie 1886.

Aruncândū o privire în trecutū amū arātātū nu de multū, că deputații de naționalitate română din dieta ungarā au fostū protestatū la 1868 în unire cu Sērbii în contra „legei naționalităților,” care cuprindea concesiunile ce le făcuseră Maghiarii, sub conducerea lui Deak, popōrelorū nemaghiare în anulū acela de tristā aducere aminte.

De aceste concesiuni nu s'a alesū nimicū, paragrafiū numitei legi au rēmasū literā mōrtā și astăzi va înțelege fie-care pe deplinū, că nici cei ce au încheiatū pactulū și au redactatū legile votate la 1867 și 1868 n'au avutū mai bune și mai sincere intențiuni față cu naționalitățile, ca șovinistii, cari suntū astăzi la putere. Numai cātū cei de atunci erau mai prudenți și mai precauți în procederile lorū și nu se totū făleau, că ne vorū strivi cu puterea lorū sēu că ne vorū cumpēra cu banī.

Tocmai acum a apărutū în Budapesta alū doilea volumū din discursurile și scrisorile lui Deak, culese de Konyi Mano. Găsimū în acestū volumū în o scrisōre, ce o scrise Deak cumnatului sēu în Ianuarie 1861, după prima audiență ce a avut' o la împēratulū, unū interesantū pasagiū, unde între „cestiunile grave”, ce așteptā a fi rezolvate, este înșirată la punctulū alū treilea și „cestiunea naționalităților nemaghiare”.

„Acele naționalități” — dice Deak — „pășescū cu nisce pretensiuni, ce nu se potū îm plini. Croații, Romānii, Sērbii, toți voescū sē fiā priviți ca națiuni politice deosebite și facū nisce pretensiuni, cari, împlinindu-sē, ar schimba Ungaria într'unū nou statū federativū, în care rassa maghiarā din mijloculū țerei, fără granițe d'a se putē apēra, ar forma numai o fracțiune.”

Ei bine, astăzi în Ungaria domnesce centralisațiunea cea mai cumplitā. Incetat'au Maghiarii de a fi o fracțiune a populațiunei? Noi credemū că nu. Deosebirea e numai că azi ei se înșelā că suntū alfa și omega în statū și că celelalte popōre nu numērā nimicū.

Maghiarii în adevērū nu mai vreau sē calculeze azi cu naționalitățile, ei facū numai politicā mare esteriōrā, pentru naționalități guvernulū Tisza nu ia decātū numai mēsuri polițienești.

Dēcā însă în ochii șovinistilorū noi nu mai numărāmū nimicū și pretensiunile nōstre aparū chiar ridicule, sē ne ferimū celū puținū ca ideile lorū erostrate sē nu produca cumva în sinulū

nostru credința, că lupta nōstrā ar fi nefructifere, ba chiar peșertā.

Cetindū scrisōrea lui Deak dela 1861 ne-amū adusū aminte de o importantā scrisōre, ce a scris' o totū la 1861 marele bărbatū românū fericitulū *Andreiū de Mocsonyi*; cātā alegătorii sēi. Reproducemū aici acēstā scrisōre datatā din Foen 30 Aprilie n. 1861. „ Ea cuprinde mari și salutare idei, cari își au și azi deplina lorū îndreptățire:

„Onoratā comisiune centralā! Inșciințatū fiind prin protocolulū alegerei de ablegatū pentru dieta țerei din 24 Aprile a. c., cumcā o majoritate împunētōre din orașulū Lugoșului și cercului lui, ērā mai cu sēmā din conaționalii mei Romāni m'au distinsū cu încrederea sa, alegēndu-mē de ablegatū la dietā, imī ținū de strīnsā datorință a ruga pe on. comisiune, ca sē exprime multū prețuișilorū mei alegători adēnca mea mulțămire pentru atāta distingere.”

„Inșē — fiind-cā eu rēmanēndū credinciosū principiilorū mele politice și naționale, cari pānā acum le-am nutritū, ba și pe față le-am arētātū, nici de cum nu mē simțū îndreptățitū a merge la dieta ungarēscā din Pesta, și acolo, pe când se vorū debate trebile naționalităților a începe a lucra în numele amatei mele națiuni romāne, fără de a-i cunōsce adevēratele dorințe și postulate, — mē rogū a face cunoscutū multū stimașilorū mei alegători, că prea onorata misiune mie atātū de sērbătorește încredūtā nu o potū primi, pentru că eu nu-mī potū închipui cā ori și care ablegatū deși nāscutū Romānū, în-suflețitū pentru națiune, ar putē sē lucra în cauza naționalității sale la dieta ungarēscā, deōrece elū acolo nu e privitū ca încredūtū alū națiunei sale, ci numai ca ablegatū ungarescū și reprezentantū alū unui cercū alegătorū. — Dreptū aceea numai unū congresū generalū alū tuturorū Romānilorū din Ungaria, Bānatū și Transilvania pōte fi loculū, unde Romānii la olaltā adunați își potū face cunoscute dorințele sale.”

„Idea congresului naționalū spre a formula în elū postulatele cele de lipsā pentru împācarea națiunei romāne, alū cārei fiu a fi de onōre'mī țēnū, cu atāta mai viā este în inima fiesce-cārui Romānū, cu cātū vedemū, că și guvernulū însuși acestū principiu l'a adoptatū, dāndū și națiunei sērbesci ocașiune de a-și formula dorințele sale într'unū congresū naționalū.”

„Dēr și altcum ablegații romāni, cari se aflā la dieta Pestei numai ca ablegați ai poporului ungarescū, ērā nicidecum ca încredūții națiunei romāne n'arū putē întreprinde ceva determinaverū în numele națiunei romāne, atunci, când s'ar lua la desbatere cauza despre uniunea Transilvaniei, pentru că lucrările lorū — nefiindū ei adevērații încredūți ai națiunei, — s'arū privi ca unilaterale și ērāși arū produce cele cunoscute urmări funeste din an. 1848 de „nobis sine nobis”.

„Așadēr îndatā ce Maghiarii, — cari pānā acuma promitū multe, pre când faptele lorū dovedescū cu totulū contrariulū — vorū esopera națiunei romāne unū congresū naționalū, cu atāta dorire așteptatū, atunci de cumva voiū fi ērāși onoratū cu încrederea conaționalilorū mei, eu voiū fi celū dintēiu, carele plecāndū pe acēstā unicā cale salutarā voiū lucra cu cea mai mare bucuriā și zelū la dorita constituire a națiunei mele”.

„Pe scurtū, dicū, parola nōstrā de acum este: „Congresū naționalū românū înainte de orice alte pertractāri.”

Situațiunea în peninsula balcanică.

O telegramā din Darmstadt anunță, că prințulū Alecsandru alū Bulgariei a comunicatū tatălui sēu, prințulū Alecsandru de Hessen, că elū e gata a recunōsce hotărīrile conferinței din Constantinopolū luate la 5 Aprilie n., rezervāndu-și însă drepturile sale cu pri-

vire la § 1 alū protocolului conferinței. Acestū paragraf e probabilū că conține numirea prințului ca guvernatorū generalū alū Rumeliei orientale pe cinci ani. Nu se șcie încă, dēcā prințulū a comunicatū și oficialū acestū rēspunsū. În casū când reserva sa ar fi esprimatā și în acēstā comunicare, atunci cestiunea rumeliotā mai că nu s'a apropiatū de rezolvare.

Ce privesce noulū guvernū alū Serbiei, foile rusesci nu suntū nicidecum mulțămite cu rēmanērea la guvernū a lui Garașanin. Se dice că neisbēnda lui Ristić, d'a veni la putere, se atribuie contelui Khevenhüller, care a avutū dese convorbiri la palatū și chiar și cu Ristić. Prin urmare foile rusesci facū imputări totū Austro-Ungariei, cā'i paralizează orice acțiune în peninsula balcanică.

În Macedonia situațiunea nu prē e liniștitōre, după cum scrie Laveieye într'o corespondență. Turcia a concentratū acolo 150,000 de omeni, pe cari se dice că trebuie sēi întretinā populațiunea fără nici o despāgubire. De aci ar proveni marea nemulțămire. Cu totū numărulū celū mare alū trupelorū, nesiguranța în provinciā și încalcările brigandilorū ar fi la ordinea zilei. Nu putemū sci întrū cātū suntū adevērate cele ce scrie d. Laveieye, dēr putemū dice, că acestū scriitorū ajutā fōrte multū acțiunea agenșilorū greci și peste totū a Greciei în Macedonia.

Dela granițele turco-muntenegrene vinū sciri totū așa de îngrijitōre. Se răspāndise șgomotulū, că 12 bataliōne muntenegrene după o luptā înfocată au ocupatū mai multe localități pe teritoriulū turcescū. Șcierea e încă adevēratā, de au cumva întrēgā. De o camdatā vomū crede ce ne spune o telegramā din Constantinopolū. În zilele acestea, 2500 Muntenegreni au ocupatū două localități aprōpe de Golașinū și cu acēstā ocașiune s'au schimbatū mai multe împușcături între Muntenegreni și locuitorī. Pōrta a însărcinatū pe agentulū ei din Cetinje sē cērā guvernului princiarū esplicārī. Acesta a dīsū că a fostū o neînțelegere și a datū ordinū sē deșerte Muntenegrenii cele două localități, ceea ce s'a și făcutū.

În Grecia situațiunea nu s'a schimbatū de locū.

Pactulū cu Irlanda.

Ministrulū președinte englesū Mr. Gladstone are sē susținā în zilele acestea o grea luptā în parlamentū. E vorba de a scōte Irlanda din starea sa de nesuferitū, a-i da autonomia, a face pe Irlandezī stāpāni acasā la ei. În 8 Aprilie, s'a începutū în Camera comunelorū desbaterea asupra acestei cestiuni. Camera gemea de lume, ēr înainte ea afarā erau adunați mii de omeni. Gladstone a fostū salutatū de publicū și de Parneliși cu strigāte furtunose și aplause când s'a ridicatū sē vorbescā. Trebuie mulțāmītā Irlanda, dīse marele bărbatū liberalū, lāsāndu-i mână liberā în afacerile ei. Cu mēsuri excepționale nu se ajunge la scopū. Ea sē-și impunā dārī și sē și-le întrebuinteze împreună cu veniturile ei spre scopuri irlandeze, dāndū monarhiei cinci șecimi. Judecātorii se numescū de Irlandezī. Tōte acestea au sē le facā Irlandezii printr'unū parlamentū alū lorū, compusū din două clase de cāte 103 membri. În classa āntēiu suntū cei 28 membri de pān'acum ai camerii lorșilorū și 75 aleși printr'unū deosebitū modū; în a doua classā se alegū membrii după modulū de pān'acum. Acēstā împărțire are sē scutescā minoritățile, avēndū fiecare classā a-și da veto alū lorū în contra hotărīrii uneia din ele. Irlandezii însă nu se vorū putē amesteca în afacerile englese sēu scoțiene, nici în ale politice externe și coloniale. De aceea ei nu trimitū membri în parlamentulū țerii, nici în camera comunelorū, nici în a lorșilorū. De aceea ei n'au sē contribue nici la cheltuelile de rēșboiu. Discursulū d-lui Gladstone a duratū 3 și jumētate ore, dīcēndū că Anglia și Irlanda vorū fi mulțāmite, ca și Austria și Ungaria dela dua-

lismă înocă. Discursul a făcut o adencă impresiune și a fost viu aplaudat de radicali și Parneliți. Deputații englesi, conservatori și liberali, se ăice că vor primi reforma, cu unele modificări.

Cu privire la exemplul adus de Gladstone cu dualismul austro-ungar, „N. fr. Presse“ ăice că ministru-președinte englesu n'a înțeles bine acestu dualismu, pentru că pe când elu voesce ca numai parlamentul englesu se decidă asupra afacerilor comune ale monarhiei în Austro-Ungaria decidu parlamentele ambelor jumătăți ale monarhiei prin delegațiunile lor; acesta e o mare deosebire. Ajungându Irlan-dezii la autonomiă, avându legislațiunea și administrațiunea lor, ar fi o minune să nu cêră, ca și ei să ia parte la afacerile comune. Atunci, ăice „N. fr. Presse.“ ar fi momentul criticu, în care Anglia s'eu ar trebui să se supună lor, s'eu să-i forțeze a asculta de ea. Între Anglia și Irlanda este o ură veche de rassă și de religiune. De altmintrelea e o faptă bună și nobilă a ușura Irlandesilor trista lor sorte, a-i mântui de helotismul agrar. Dêr proiectul lui Gladstone merge pré departe, pôte provoca catastrofe, care voru s'gdui bazele statului englesu și pe care Anglia nu le va puté împedeca, deși armata și poliția rămâne în puterea ei.

Cum vedem, fôia vienesă nu se pré bucură de fapta adevêratu liberală a lui Gladstone. Atâta numai că Gladstone nu va ține sémă nici de bucuria nici de supêrarea altora, ci va merge înainte pe calea adevêratu liberală, din care nu s'a abătutu și care face onôre chiar și Anglia.

SCRILE DILEI.

O nouă lovitură amenință pe economul u ngurū scrie „Egyetér.“ *Francia vrea să ridice vama pe grâne și pe fâinū.* Credeam că țerile industriale ale Europei în curêndu voru renunța a redica vama asupra cerealelor, și că guvernul nostru va pârasi acea politică vama nebună, ce a desvoltat'o în decursul anilor în detrimentul economilor noștri. Ne-amū înșelatū. Acêstă represaliă a guvernului francesu, ăice Egyertes, va fi mai multu spre paguba Franciei că-i ridicându-se vama pentru cereale, ele se scumpescū și astfelu poporul, dêr mai cu sémă lucrătorii voru suferi, fiind că Francia produce în cereale multu mai puținū, decâtu il este de lipsă pentru consumăția. Dêr voru suferi și economii ungarī. „Astfelu stândū lucrul ne pare curiosu a auđi, ăice „Egyet.“ că între Austria și Ungaria astfelu s'a încheiatu pactul ca acesta stare se devină totū mai amărită. Mai ciudatū lucru este însă, că unii astfelu esplică pactul, ca și cum elu s'ar fi încheiatu în interesul economilor noștri.“

In 23, 24 și 25 ale luni trecute a fostu inspectorul de scôle Alesandru Pál din Clușiu să viziteze scôlele din Blașiu. D-sa s'a exprimatū, că nu e îndestulitū cu sciința din literatura ungerescă. A mângăiatū însă pe maturisanți, că pe lângă d-sa va mai asista la esamenul verbalu din acêstū an și unū comisarū ministerialū, unul dintre profesorii universitari din Clușiu, probabilū celū de fisicā și matematică. In 6, 7 l. c. făcū vizitare inspectorul de scôle normalī (elementarī) și preparandialī, Gáspár.

—x—

FOILETONU.

Paralítica.

(Din franțuzesce de I. E. Prodan.)

Familia Maugars era la cină: tatălū, unū țeranū slabū și uscăciosū cu fața castaniă, încărunitū deja; mama, o femeă mare blondă, nătângă, care da incetinelū de mâncare la duoi copilași așeđați lângă ea. Intr'o lampă de aramă, avêndu o formă romană, arde închisū unū filul grosū, din care se ridică unū fumū dreptū în sus ca unū firū de ață. Din mâncarea unsurosă pusă în farfurii grôse de pământū, se înalță unū norū de aburi mirositori, respândindu-se prin pacnica casă.

Era chiar la începutul tómei. Nôptea se lăsa de vreme și prin vechile gémuri abia se putéu deosebi ăidurile bisericeii din apropiere și teiulū celū mare umbrosū, ce ascundea unū micū isvorū, alū cărui murmurū linū conturba adencă tăcere a nopții.

Meserii trecēu în liniște; abia din când în când mai schimbă câte-o vorbă despre vinulū celū nou, pe care îlū așeđaseră nu de multū în buți, despre car'ofi și despre alte lucruri, pe care voru să le sevêrșescă în cursul erneli.

Insē chiar pe când mâncau mai bine, în tavanulū (plafondul) căsei se auđiră trei lovituri line.

— Ascultă! ăise Maugars, auđi că bêtrana te chiamă, sue-te de grabă, Ioaneta, și du-i de mâncare.

Soția lui se ridică, aprinde unū felinarū unsurosū și se gâtesce a se supune fără amânare.

Primimū *desmințiri nouē* ce privescū pe „Kultur-egylet.“ Din *Alba-Iulia* ni se scrie că „patrioții“ Duder Peter și Drothar Mihaly suntū streinī, unulū e armeanū și altulū e slovacū, unū lemnarū și unū zidarū. Unū corespondentū ne esplică lucrulū. Suntū o mulțime de Armeni, cari, se vede că din interesū, au adoptatū nume romanesce, și foile ungeresci li trecū între Români ca să înșele opinia publică maghiară spre a-i mai stôrce banī.

—x—

Din *Reșița-Montană* ni se scrie, că cu administrarea banilorū bisericeii române d'acolo merge fôrte rēu. S'a denunțatū casulū comitetului parochialū și locului mai înaltū. Cu tótă cercetarea ordonată de Il. Sa d-lū Episcopū și de ven. Consistorū alū Caransebeșului, d-lū protopopū a lăsatū lucrulū baltă, măcar că s'au constatatū mari neregularități. S'au alesū epitropi și comitetū parochialū nou, dêr preotulū, care ține cu vechii epitropi și comitetū parochialū nu vrea să scie de decisiunea sinodului. Dêcă nu se voru îndrepta repede lucrurile, vomū fi nevoiți a publica întrêga corespondența, care multora nu credemū să le vină la socotelă.

—x—

„Agramer Tagblatt,“ organulū contelui Draskovich, scrie în contra opului edatū de prințul de coronă Rudolfū. „Austro-Ungaria în vorbe și icône.“ Numita fôia impută redactorului edițiunei ungeresci a opului, lui Maurus Jokai, că e incapabilū pentru o astfelu de întreprindere, că elū cunôșce numai o națiune în Ungaria, pe cea maghiară, celelalte națiuni de pe teritoriulū coronei S lui Stefanū numai în trecêtu se amintescū. Sêrbii suntū tractați scurtū în douē capitule, Slovacii asemenea, și anume într'unulū ca „legători cu sêrmă,“ într-altulū ca „vêndători de pânză“ ambulanți. Organului cămărarului c. r. conte Draskovich îi pare rēu, că prințul de coronă Rudolfū n'are cunoscința despre acestea și despre altele. Unū numărū din acêstă edițiune a ăiarului i s'a trimisū prințul de coronă. Maghiaronii au hotărîtū să desmință aceste imputări.

—x—

Consiliulū comunalū alū *Bucureștilorū* a decisū, ca la 8 Aprilie, aniversarea morții lui C. A. Rosetti, să se inaugureze așeđarea unei petre comemorative în zidulū casei unde s'a născutū C. A. Rosetti.

—x—

„L'Indépendance Romaine“ află și publică suptū rezervă scirea, că M. S. *Regele României* va merge la *Livadia* să salute pe M. S. *Impêratulū Rusiei*. M. S. Regele va fi însoțitū de d. Brătianu.

—x—

Prin *Iasi* circulă *vești puținū asigurătoare despre pace*, ca dovadă, ăice „Opiniunea,“ este venirea mai multorū antreprenori mari din Rusia spre a face cumpărături de provisiuni. Ei au începutū deja să cumpere vite, din care causă s'a scumpitū carnea.

—x—

„Românulū“ scrie, că la regimentulū de geniu a sositū o cantitate mare de materialū pentru lucrările de fortificații. Trenuri întregi de materialū se descarcū necontenit pentru aceste lucrări. Se ăice, că direcțiunea fortificației se va muta de sigurū din casarma regimentului de geniu în palatulū regalū s'eu în localulū vechi scôle militare din calea Grivița, în București.

—x—

Acelașū ăiarū scrie, că regimentulū de geniu a trimesū fie-cărui regimentū de dorobani și de lină câte 2 *trăsuri de companiă* echipate cu instrumente de te-

rasieri, necesarii la diferite lucrări ce trupele suntū nevoite să facă în timpū de resbelū.

—x—

Tragerea *loteriei Ateneului* din *București* este fcsată nerevocabilū pe ăiua de 1 Maiu.

—x—

Astă sêră se va juca la *teatrulū germanū* der *Hüttenbesitzer* (Le Maitre de Forges), dramă în 4 acte de Georges Ohnet.

Prietinia franceză-maghiară.

Dela ultima vizită reciprocă, franceză-maghiară, Ungaria a ajunsū în beletristica franceză și pe scena din Parisū la modă, dêr veđi bine, o modă nicdecum măgulitoare pentru Unguri. În anulū trecutū amū arătatū în toia nôstră ce părere ș-au făcutū Francezii, cari veniseră la esposițiune, despre Unguri. În anulū acesta, mai deunăđile, amū reproduș în resumatū raportulū consului englesū din Pesta despre esposițiune. Atâtū condeiul francesū, câtū și celū englesū au scrisū în modū nefavorabilū și cu totulū contrarū laudelorū ungeresci. Ca ceva mai nou, înregistrămū următoarele de pe scena și din beletristica din Parisū:

În „*Printulū Zilay*“ figurēză o țigancă, care are numele Ludovicū Tisza. Într'o operetă nouă lăutarulū Rakoczy pe scenă scârțăie pe lăută, când regina Nagy intră în capitala Pesta, marșulū lui Rakoczy. Într'unū suplimentū beletristicū alū uneia din cele mai cetite foi din Parisū, Saint-Juirs publică o istoriôră intitulată „*Mica lăută*“. Eroulū istoriôrăi este unū țiganū, care se numesce totū Tisza. Acestū Tisza este membrulū unei bande musicale, ai cărei membrii se numescū Artie, Amoritza, Miserovitz și Liberick. Într'o ăi banda cântă la curte. Regele după prima bucată a concertului se dă josū de pe tronū și comunică lui Tisza, că celū mai bogatū prințū alū țerii, prințul Federine, tocmai a muritū și l'a numitū pe elū, pe țiganulū, moștenitorū alū demnităților și averilorū sale. Dêr țiganulū Tisza ajunge și mai mare. Se 'nsôră cu Imperia, fiica regelui, devine ministru-președinte, și, când domnitorulū muri fără urmaș de parte bărbătescă, moștenesce și coronă. Acum e regele Tisza. În fine eroulū, amăritū de nerușinata necredința a soției sale, svêrle coronăi de pe capū și mantaua regală de pe trupulū și devine ce a fostū: êrășl musicantū. Cum vedemū, de vorū scrie Francezii totū așa înainte, nu vorū mai fi Unguri în Ungaria, ci numai țiganī.

De sigurū că Francesii n'au făcutū nici o bucuriă adevêratului ministru-președinte Tisza, și fiu s'eu Dr. Stefanū Tisza a căutatū să 'și rēsbune asupra lorū. Deunăđile a ținutū în Oradea-Mare o conferință despre raporturile politice și sociale în Francia. Elū critică societatea francesă astfelū:

„Celū care cercetēză societatea francesă în speranța d'a găsi împreună elita acestei mari națiuni, pe urmașii familielor aristocrate însemnate, acela se'nșelă amarū. În așa numita „grand monde“ înzadar căutămū pe moștenitorii marelorū nume și pe acele personalități, care au ajunsū mari prin favôrea poporului. Mêsura gradelorū pentru ômenii din acêstă societate este numai banulū, și mărima averii hotărêșce pozițiunea în societate. Dêcă ochii noștri nu suntū orbiți de pompă, de frumșete și de eleganță, atunci jurū împrejuru observăm sêrăcia de spiritū și de virtute... Sgărie pe Rusi și afii pe Tartarulū,“ ăice unū proverbū; ei bine, să sgăriămū și noi învêlitoria din afară a culturii de pe Francesi, și aflămū suflete gôle... Adevêrată cultură, sim-

Bêtrana, precum o numesce țeranulū, este mătușă Maria, lovită de gută (dambila) de unū timpū îndelungatū, și carea este esilată în catulū de de-asupra, într'o odaiă întunecôsă, zăcênd pe patulū suferințelorū sale. De câte-orī ea are lipsă de ceva, lovesce podinele cu o bătă mare, care stă răđimată pururea de patulū ei. Acesta este semnalulū cunoscutū celor de desubt, cari la chemarea ei suiă scara.

Mătușă Maria se bucură d'o stare bunișôră și de unele venituri; nepotu-s'eu îi lucră pêmênturile cu sirguintă fără a cărti vr'odată, dêr așeđtă cu nerăbdare să sosescă odată môrtea, spre alū scăpa de acêstă neputinciosă. Căci bêtrana este avară. Dêcă piciorul-i suntū môrte, nesimțitoare, apoi capu-i e la locū și cu mâinile adună și strînge tôte la sine. Ea nu face spese cu farmacia, Dômnne feresce! ăicêndū că banii dați pentru medicină suntū aruncați înzadar.

Când Ioaneta se scobori dela ea, Maugars o întrebă: — Ei bine, ce mai ăice mătușă? — Ea se plânge neîncetatū, îi respunde soția lui. Apoi s'ii bine, mătușă-ta e în adevêrū uriciôsă. Cu câtū îi umbli mai multū după placū, cu atâta e mai rēu. — Și cu tôte aceste, bêtrana se arată a da încă semne de viață! adause bărbatulū cu o voce aspră. — Oh! de sigurū, replică Ioaneta. Suntū mulți loviți de paralisiă, cari au ajunsū la adênc bêtrânețe. Ea pôte să ajungă încă să ne îngrope pe noi pe toți! — Numai una ca asta ar mai trebui! mormăi Maugars de douē-orī.

Băeții isprăviră cu mâncarea și cuprinș de somnū, cu brațele răđimate pe câte-o faliă mare de pâne nêgră, cu care șterseseră farfuriile, zăceau cu nasurile în far-

furii. O jumătate de ôră trecū și toți erau culcați, bărbatulū cu femeea în odaia de prânđū, êr copii alătura, în o odaință destinată pentru bucate.

În acêstă nôpțe Maugars nu putea dormi. Il cuprinsēră grijile și nêcasurile din cauza lipsei de bani. Peste câteva ăile elū trebuia să plătêșcă interesele după capitalurile împrumutate dela notarū; solvirea contribuțiunei încă nu era departe, ș'apoi bucatele se vindeau așa de fără prețū, încatū era în adevêrū o muncă zădarnică lucrarea pământului.

În vederea acestora, neodihnitulū muncitorū avea unū planū, unū planū conceputū și premeditatū de multū timpū, pe care nu cutezase a-lū mărturisi chiar nici fêmei sale. Nu, de sigurū, elū nu voia să fiă mai mult supêratū și neliniștitū de cătră creditorii s'ei și se temeă să nu vêđă într'o bună diminiță pe ômenii judecătôriei, pe aceste fiere negre, dândū năvală asupra averilorū lui, întocmai ca și corbi asupră cailorū morți. Astfelū elū se hotărîse a pune odată capêtu acestei stări miserabile.

Soția lui dormea, greu adêncită, aproape de elū. Elū veghia însă, și prin întunereculū nopții, i se zăreau ochii mari deschiși, vêrsândū scâtei. Puținū timpū mai petrecū astfelū într'o luptă internă, până când se ridică incetinelū pe pipăite, și'și ascuți urechia. N'auđea nici unū șgomotū, decâtū vecniculū murmurū alū micului isvorū de afară, de sub teiulū celū mare și râmurosū.

Eși incetinelū din odaia deschise cu bğare de sémă ușa, încuiată cu unū zăvorū fôrte vechiu, și se sui pe scară la mătușă, călcândū ușorū ca pisica. Elū intră atătū de linū, încatū podinele sub piciorulū lui desculte mai că nici nu scârțăiau.

țăminte nobile, nisuiță serioasă și ambițiune mai înaltă lipsesc aci. În loc de aceste calități aflăm: desertăciune, călărire pe principie, urtă (plictis-élă) blasă și o vânătoare nebună după atotputernicul și singurfericitorul ban. Politicii își dau ostentă a juca pe domni cei mari; dăr ori sunt doctrinari mărginiți și intriganți umiliți: cunoscă catechismul lui Rousseau și Voltaire, au dibăcia d'a exprima orecare frase; dăr le lipsesc cercul de vedere mai înalt și firma convingere. Lucrul principal este, că se provădu pe ei și pe amicii lor cu posturi bune. . . În cartierul St. Germain tot mai află vechia nobilime a Franciei. Dăr purtătorii vechilor nume sunt fisiscesce degenerați, sufletesce sficioși. . . Inzadar cutrierăm saloanele Parisului. Aflăm numai coterii, care se desprețuesc una pe alta; dăr o societate națională unită nu vești. . .

Dacă e așa ori nu cu societatea francesă, asta-i treba „prietinilor din Parisu”, cari de sigur că-i vor răspunde criticului pôte totu pe scenă séu în vr'unu suplimențu beletristic. Dăr atăta scimă, că, dacă în conferința lui Tisza fiul, amă înlocui terminul „societatea francesă” cu „societatea maghiară”, potrivela ar fi de minune.

Necesarile tinerimei din Blașiu.

Blașiu, Aprilie 1886.

Vorbind despre situațiunea junimei române în generală, cred că nu va fi de prisos, a vorbi, cu conștientă D-Vostre D-le Redactoru, despre unele necasuri mai detaiate cu privire la junimea română studiosă din Blașiu. Unele dintre aceste necasuri vor fi având pôte intrare și la alte gimnasii românesce, dăr toate câte imi permit a le înșira nu sunt aplecatu a crede, că vor fi și airea.

E în generală cunoscută, că Blașiu este, cu deosebire însă a fostu unu focalu de știință, de unde tinerii români primă și primesc nu numai știință de carte, ci și simțulu nobil și iubirea nestrămutată cătră națiunea precum și cătră patria lor.

Imprejurarea acésta, vești bine, că față cu șovinismul unguresc ce ar vrea să înghiță totu ce nu e maghiară a trebuit să fiă supusă la modifițați, căci cum ar puté acesta privi cu liniște la dezvoltarea culturală și nobilitarea iubirei de națiune și patriă a Românilor, din oră ce numai ei singuri pretind a fi patrioți? Ce făcără dăr? Se învêrtiră încôce și încolo, până ce li se oferî orecare ocaziune să-și bage și ei mesteculu în afacerile noastre pacnice. Calea pentru impliirea intenției lor caracterizătoare, li se deschise când s'a înfățișat proiectulu de lege, cu privire la introducerea limbii unguresce în școlile noastre.

Ce rezultă din practicarea acelu articlu de lege am arătat în parte, să vedem ce bine a adus în specialu pentru școlile de aci.

Primulu bine și binefacere ni s'a adus de cătră binevoitorulu guvernă prin aceea, că s'a interzis purtarea chipurilor și a brânelor cu culorile ardeleni și peste totu a orice vestimentu provădu cu vre-o pantlică de culorile acestea. (în 1882.)

Altă actă de bunăvoință ni s'a arătat prin aceea, că ni s'a interzis (scl. junimei) arangiarea a orice petreceri fără de a cere mai înainte licență ministerială, fiă aceea maiială, fiă bală. În înțelesulu acestei ordinației se și procede în zilele noastre. Și așa tinerimea, când voiesce se arangeze vre-o petrecere, de cari li-să erte numai două pe an: unu maiială și unu bală, acesta, precum se scie, cu scopu filantropic, e con-

strinsă, ca mai nainte să-și mijlocéscă concesiunea preținsă!!

Să mai adauge între acestea că, par'că totu din 1882, s'a oprită ca societatea de lectură a junimei se mai fiă ședințe publice. Ce avantaje au atar ședințe, se scie. Pe când dăr celelalte societăți de lectură din patriă își urméză în fiecare anu datina de a ține ședințe publice, pre atunc junimea de aci caută să se împace cu cugetulu că intențiune a avutu, dăr nu și a putut'o realisa.

Se mai amintesc în fine și aceea, că prin înaltu mandat s'au oprită unele manuale de școlă, nu numai profane, ci și de religiune. Își pôte ori și cine face o imagine fidelă despre bunăvoința ministrului Trefort, care mișcatu de „bunulu și nobilulu séu sêmțu umană”, face una ca acésta!

Și lacuna acésta prin ce s'a suplinitu? Prin ce se suplinéscă dacă nu prin traduceri din limba ungurescă, fiindu cărțile unguresce bune?! Așa aci în cele trei clase ultime gimnasială se învață totu din traduceri de pe unguria. Cele din clasele: VI și VII ară mai merge, cum ar merge, dăr apoi să ia orice om, care numai cătuși de cătu se pricepe la istoriă, cea tradusă pentru clasa VIII, și apoi să judece nepreocupat și cu conșiență de omu dreptu! E unu complexu de colosală contrațicere și nerușinate aserțiunți mincinoșe a la Hunfalvi! E aceea o istoriă a patriei și încă pentru Români, în care nu se tractéază despre ei nici superficialu, ca despre poporul, care e în majoritate în acésta țără numită Ardélă!!

E istoriă, o carte, care nu intrunesc în sine nici una din recerințele ce trebe să le aibă unu studiu istoric, tractat: sine ira et studio?! Niciodată! Și totuși, ține-te băte române și-ți înbêta creerii cu absurdități și minciunți unguresce până ți-se înăcresce sufletulu în tine!! Ți-s'ar părea, că ești în țără celei mai infame sclăvii!

Bunii nostri istorici Români ară face unu bunu serviciu, dacă ar arăta lumii neadevărurile grosolane ce trebe să le buchiseze studenții români, sforțați!!*) Și peste totu e o pată neștergibilă pe propunătorii de istoriă de aci, că nici acolo, unde e vorbă despre decurgerea evenimentelor și întâmplărilor din sinulu Românilor din țără vecină independentă, nu-și îndeplinesc datorința să propună ci spre rușine le lasă de o parte,

Apoi mai mirăte lume! Următorii lui Bărnuțu! Dăr acolo unde, cred că voru recuoșce și dênșii, că s'ă înșactită, stărue cu totu de adinsulu să lise reciteze din literă în literă; place-mi înse să escusă acésta din urmă intru cătu-va, deore-ce tinerii au se facă maturitate înainte inspectorulu scolaru unguresc.

Cu de acestea grațiosități voiesc Ungurii să ne smulgă din inima noastră totu ce-i mai nobil și bun, totu ce sêmețe inima română pentru binele națiunei noastre?! Cu asemenea mijloce voiesc ei se înăbușéscă în piepturile noastre sêmțulu național și de liberă dezvoltare?! Suntă prea naivi în croirea planurilor lor! Nu le e destulă cu maltractarea părinților noștri?

De multe ori se pare pe din afară, că foculu s'a stins, în cenușa lui însă totu mai e ascunsă o parte din el. Și în adenculu inimei noastre, ca foculu în cenușă, jace ascunsă aceea, ce ei nu ne pot răpi nici odată, ori cătu s'ar trudi!

Unu june român.

*) De ce nu ne trimiteți unu esemplar din acésta traducere a „istoriei” să vedem cu ce știință se adapă ați tinerimea noastră din Blașiu? Red.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. alu „Gaz. Trans.”)

BUDAPESTA, 12 Aprilie. — În Kronprinzgasse s'a surpatu la o clădire nouă unu didu. Patru lucrători cădură sub dărîmătură, dintre cari unul a murit, ér ceilalți au fostu greu răniți.

SOFIA, 12 Aprilie. — Unu decretu princiaru ordonă alegerea de deputați în Rumelia orientală pe ziua de 23 Maiu, cari să ia parte la lucrările Sobraniei (diței), ce se va întruni în Sofia spre a discuta hotărîrea conferenței puterilor.

ATENA, 12 Aprilie. — Camera grécă a respinsu moțiunea, care cerea ca camera să și esprime încrederea numai față cu unu ministeriu, care este decisu a începe răsboiulu imediatu și a primitu moțiunea, prin care se exprimă încredere deplină guvernulu actualu, cu 129 contra 83 de voturi. Aplause entusiastice și strigări: „Să trăiescă răsboiulu!” a acompaniatu votulu camerei. Manifestațiunea s'a continuat și pe strade. — Se crede că camera va fi disolvată și se țice, că noiele alegeri voru fi ficsate pentru ziua de 9 Maiu.

DIVERSE.

Jubileulu Papei. — Dômnile din Roma au hotărît a serba în modu splendidu jubileulu Papei. Dintre dômnile aristocrate s'a formatu o comisiune, publicând unu apel în țiarulu „Osservatore Romano.” Acéstu apel îndemná pe toate dômnile creștine din Roma, ca să contribuésă după putință la mărirea acestei serbări. Dômnile s'au sfătuit și au hotărît, ca înainte vaticanulu în ziua jubileulu să împărțéscă între băieții sêraci haine și încălțăminte. De aicea se voru duce în Vaticanu la Papa și voru depune înainte lui o cunună de flori rari și frumoșe, în mijloculu căreia va fi portretulu Papei în cadru de auru împodobit cu pietre scumpe. În comisiunea, care va merge la Papa se află: princesa Francisca Massimo, princesa Salvati, marchisa Antici Mattei marchisa Maria Cavaletti, marchisa Clotilda Vitelleschi.

BIBLIOGRAFIA.

Insemnarea prețulu chartelor geografice (maps) edate de institutul geograficu militaru c. r. și catalogulu editoru alu librăriei curții c. r. și universității, a lui R. Lechner. Catalogulu acesta a apărut în depositulu firmei Lechner, Viena, Graben 31, într'o edițiune completă, care cuprinde și cele din urmă publicațiunile ale institutului geograficu militaru c. r. Edițiunea acésta nu cuprinde numai chartele ce se află de vânzare dăr și măsurile și arta, felulu executării, precum și prețurile chartelor mai ordinare și a celorlți întinse pe pânză. La cele 3 mari întreprinderi ale institutului, la „Charta specială a monarhiei austro-ungare, 1:75.000”, din care au apărut până acum 631 de foi, la „Charta generală a Europei centrale, 1:300.000”, din care au apărut 192 foi și la „Charta de ochire asupra Europei de mijloc, 1:750.000”, din care au apărut 48 de foi, suntă ocauze foi de ochire, așa ca în casu de trebuință se potu desemna după ele foile recerute. De asemenea se află indus în catalogu întregulu depositu de cărți și de arte alu firmei Lechner, precum și o însemnare a chartelor de stat majoru streine, charte de birou și depărte din cari numita firmă posedă unu depositu mare. Însemnarea acésta de prețuri interesantă pentru fiecare geografu turistu și amiculu Chartografiei se dă gratis de firma Lechner.

Editoru: Iacobu Mureșianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurelu Mureșianu

Bêtrâna dormea adâncită, resuflând linu, în intervale regulate. Elu s'apropiă de patu apoi, cu iuțela sêbatică a unei fiere, cu acelu instinctu propriu tigrilor cari în puterea nopții măsoră depărțările cu esactitate, înlocuind vederea, răpești lata sa mână pe gura mătusei sale, care începu a geme înăbușită. Cu cealaltă mână îi strînse nările. Bêtrâna își înceștă brațulu ei rezistator și nervos în ale lui; îl șgăriă cu unghiile ei lungi și ascuțite, dăr elu era puternic și nesimțitoru ca un stejaru. Ea se sbuciuma și își svêrcolea îmbêtrânitul corp, cercându a și mișca sêrmanele picioare, mórte pentru totdeuna, înăbușindu-se sub stringerea îngrozitoare a omului, care abia se clătina, apăsând'o cu sêlbătică. Dăr respirațiunea încetulu cu încetulu i se micșoră, plămânile obosite și sdruncinate încetară d'a mai funcționa și circulațiunea sângelui se oprî. Mânile înceștate se desfăcură cădând linu, și capulu îi alunecă ér pe perină. Ea era mórta. Maugars după ce a ascultat cu urechia, că inima ei bêtrâna nu mai bătea, se scoborî repede pe scară, fără nici unu sgomotu, precum venise. Pe femeea lui o află încă totu dormind. Elu se aședă érași lângă ea și adormi ca unu dobitocu.

Diminéta, pe când elu desfăcea o sticlă cu bêtură delicioasă, ea scobora scara dând alarmă și strigând: — Mătusa e mórta! mătusa e mórta!

Maugars la strigătele soției sale nu deveni de locu palid și se mulțami a-i răspunde: — Te înșel, Ioaneta, pôte că va fi dormind încă! — Vino de grabă și vești!

Elu se sui la bêtrâna. Ea era rece și fără suflare, — Totuși e adevăratu că a murit, țise elu. Trebe

să mergem la primăria, spre a-i aduce la cunoscință acésta întâmplare.

Intr'aceea soția lui plângea cu mâhnire, inundându-i-se obrăzi în șir de lacrimi.

În ziua următoare, argintulu clopoșelă dela biserică din apropiere, suna sprinten de înmormântare. Acésta se întâmplă în una din acele dimineți rēcôroșe ale tômei, în care țesăturile de paiangin de prin câmpuri și grădini, scânteiau și schimbau culori deosebite, la palidele rațe ale sôrelui.

Înmormântările la țără nu sunt împreunate cu niscai stranii prejudiții. Țêranulu e obișnuitu cu idea morții, și când elu se reîntôrce în sinulu pământului i se pare unu lucru aprôpe naturalu, de a intra érași în acelu pământu, pe care l'a sfășiatu cu plugulu și cu sapa și l'a chinuitu timpu atât de îndelungat.

Câteva bêtrâne cu fețele încrețite, plângeau și tânguia pe mătusa Maria, care era de etatea lor și pe care o cunoscuseră fôrte bine și o iubiseră cu gingășiă. Bărbații cari steteau la o parte țiceu: Și-a trăit véculu, Dumneșeu s'o ierte! Ér unii ômeni invidioși își șopteu: Maugars va moșteni acum averi destulă de frumoșe.

Încâtu privea mediculu, însărcinat cu cercetarea morților, elu aflase fôrte naturalu, că bêtrâna paralică trebuia într'o di să se stingă d'odată fără a se chinu mult. Elu credea că mórtea i-a venit din o congestiune.

După deslegarea rēposatei, făcute de cătră unu

preotă bêtrân, în tăcerea sêrbătoréscă a mulțimei adunate în cimitir, și după ce șierulu a fost lăsat în cêntinelă în grôpă cântându-i-se „vecinica pomenire”, mulțimea întră la familia Maugars, unde după obicei, se aședă la o pomană mai îndelungată întreținându-se prietenesce.

Maugars deveni acum moștenitorulu unei averi însemnate, scăpă de executori, și plăti aprôpe întregu capitalulu datoriei sale.

Soția lui îi țise: — Sêrmana mătusa, mórtea ei a fost chiar binevenită pentru noi! — Ție ți-e ușor a țice una ca acésta, răspunde elu cu unu suris sardonastic!

Nu multu după ce și-a adus afacerile în ordine, Maugars cădu în grijă. Sêra era totdeuna tăcută, nu vorbea nimic. Nôptea nu-i venea somnulu, se întorcea pe o parte și pe alta, și nu putea adormi de locu. Uneori eșind la câmpu séu primbându-se pe strade, începe să ridă singuru de capulu lui, fără nici o causă. Ômenii îl observau și i spunéu soției lui. Ea le răspundea: — Oh! fără 'ndoelă, cauza acestei stranii aparițiunți la bărbatul meu este că-i e sângele stricat. Ar trebui să facă o cură séu să și lase puțin sânge.

În adevêr, elu a și făcutu cură și și-a lăsat sânge, însă fără a ajunge la vr'unu rezultat satisfăcatoru. Elu rîdea de cura la care se supusese și țicea: Causa suntă nervii, așa ceva se întâmplă cu ômenii cari suferu.

(Va urma)

Cursul la bursa de Viena

din 8 Aprilie st. n. 1886

Rentă de aur 4%	104 —	Bonuri croato-slavone	104.70
Rentă de hârtă 5%	95.50	Despăgubire p. dijma de vinț ung.	100.—
Imprumutul căilor ferate ungare	152.—	Imprumutul cu premiu ung.	121.50
Amortizarea datoriei căilor ferate de osti ung. (1-ma emisiune)	100.25	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	124.10
Amortizarea datoriei căilor ferate de osti ung. (2-a emisiune)	127 —	Renta de hârtă austriacă	85.40
Amortizarea datoriei căilor ferate de osti ung. (3-a emisiune)	117.50	Renta de arg. austr.	85.50
Bonuri rurale ungare	105 —	Renta de aur austr.	114 —
Bonuri cu cl. de sortare 105 —	105 —	Losurile din 1860	139.75
Bonuri rurale Banat-Timșuț	105 —	Acțiunile băncii austro-ungare	878 —
Bonuri cu cl. de sortare 104.70	104.70	Act. băncii de credit ung.	299.—
Bonuri rurale transilvane	104.70	Act. băncii de credit austr.	296.40
		Argintul — Galbin	5.93
		Impărătesci	10 —
		Napoleon-d'or	61.60
		Mărci 100 imp. germ.	125.80
		Londra 10 Livres sterlinge	125.80

Bursa de București.

Cota oficială dela 28 Martie st. v. 1886.

	Cump.	vënd.
Renta română (5%)	91 —	99 —
Renta rom. amort. (5%)	96 —	96 1/2
convert. (6%)	89 —	90 —
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	31 —	33 —
Credit fonc. rural (7%)	102 1/2	103 1/4
" " (5%)	86 1/2	87 —
" " urban (7%)	99 —	100 —
" " (6%)	92 —	93 —
" " (5%)	82 1/2	83 1/2
Banca națională a României 500 Lei	—	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	—	—
" " Națională	—	—
Aur contra bilete de banca	13 —	14 1/2 —
Banconote austriace contra aur.	2.01 —	2.02

Cursul pieței Brașov

din 8 Aprilie st. n. 1886.

Banconote românești	Cump.	8.70	Vënd.	8.72
Argint românesc		8.60		8.65
Napoleon-d'or		9.97		10.—
Lire turcești		11.20		11.30
Imperiali		10.20		10.30
Galbeni		5.86		5.90
Scrisurile fonc. Albina		100.—		101.—
Ruble Rusești		124.—		125. 1/4
Discontul		7—10 %		pe an.

Nr. 956/886.

Publicațiune.

Conform dispozițiilor §-lui 16 al art. de lege 44 din 1883 se aduce la cunoștință publică cumcă listele asupra măsurării dărei pentru 1886 conținându 1) dărea de pământ; 2) dărea de case; 3) dărea de câștig de clasa I. și II-a sunt depuse la oficiul orașenesc de dare spre a le pute vedea fie-care dela 12 până inclusive în 19 Aprilie a. c. înainte de prânz dela 9—12 și după prânz dela 3—5 ore.

În contra cuotelor de dare stabilite în aceste conspecte pte face recursul la comisiunea administrativă:

a) În decurs de 15 zile i. c. până la 27 Aprilie a. c. inclusive acei contribuabili, cari în anul trecut au fost deja supuși uneia din speciile amintite de dare.

b) Acei contribuabili însă, cari pentru anul 1886 sunt pentru prima dată supuși uneia din speciile amintite de dare, și anume în decurs de 15 zile, începându cu ziua inducerii datorinței lor de dare în côlele de plătire.

Recursele în contra măsurării dărei sunt a se așterne primarului orașenesc, respective magistratului orașenesc.

Recursele așternute după termenele amintite se resping!

În fine se provocă toți contribuabilii ca spre scopul înscrierii dărei, să se prezenteze cu côlele lor de plătire la subscribul oficiului de dare fără amânare.

Brașov, în 8 Aprilie 1886.

Oficiul orașenesc de dare.

Cuarter de închiriat

In casa repos. George Boamben, ulița funarilor Nr. 233 este de închiriat dela Sf. Mihai

Cuarter din I-mul etagiu

constând: din 1 Salon și 1 odaie cătră ulița, 2 odăi cătră curte, bucătăria separată, pod și pivniță.

Informațiuni în Strada Teatrului Nr. 96.

3—3

Avis d-lor abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunii să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal și numărul de pe fâșia sub care au primit diarul nostru până acuma.

Domnii ce se abonează din nou să binevoiască a scrie adresa lămurită și să arate și posta ultimă.

ADMINISTR. „GAZ. TRANS.“

17 - 20

CANCELARIA NEGRUTIU

in Gherla.-Szamosujvár

deschide abonamentu pe anul 1886 la:

„AMICUL FAMILIEI.“ Revistă beletristică și enciclopedică-literară — cu ilustrațiuni. Va eși în 1-a și 16-a zi a luni în număr câte 2—3 côle; și va publica poezii, romanuri, romane, schițe, piese teatrale, studii sociale, articlii științifice, amănunte de instrucțiune și distracțiune ș. a. Prețul de abonament pe anul întreg e 4 fl. — pentru România 10 franci — l. n. plățibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

„PREOTUL ROMÂN.“ Revistă bisericăscă, școlastică și literară. Va eși în broșuri lunare câte de 2 1/2 — 3 1/4 côle; și va publica articlii din sfera tuturor științelor teologice și între acestia multe de predice pe duminică, serbători și diverse ocațiuni, — mai departe studii pedagogice-didactice și științifice-literare. — Prețul de abonament pe anul întreg e 4 fl. — pentru România 10 franci — lei noi, plățibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

— Abonații vor primi unele premii de valoare și și vor pute procura cu prețuri foarte reduse toate opurile din edițiunea noastră. —

COLECTANȚII PRIMESCU GRATIS TOT AL PATRILEA ESEMPLARIU.

==== Totu acolo au apărut și se află de vândare: =====

Biblioteca Săteanului Român. Cartea I. II. III. IV. cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la toate patru 1 fl. — câte una deosebi 30 cr. Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiunii din Fiume în 8 XII. 1884, în limba maghiară și în 25 II. 1885 în limba italiană prin Vincentiu Nicora prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Collecta de Recepte din economiă, industriă, comerț și chemiă, pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Apologie. Discuțiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, invederite și rectificate de Dr. Gregoriu Silasi. Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Sincai. Prețul 30 cr. Renascerea limbii românești în vorbire și scriere invederită și apretiată de Dr. Gregoriu Silasi. Broșura I. II. Prețul fiecăreia e 40 cr. — Ambele împreună 70 cr. Poezii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini cuprind, 103 poezii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedia în 5 acte după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr. Ifigenia în Tauria. Tragedia în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr. Branda seu Nunta fatală. Schițe din emigrarea lui Dragoșiu. Novelă istorică națională. Prețul 20 cr. Elu trebuie să se însore. Novelă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr. Herman și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Economia pentru școlile popor. de T. Rosiu. Ed. II. Prețul 30 cr. Petulantul. Comedia în 5 acte, după August Kotzebue tradusă de Ioan St. Șuluțiu. Prețul 30 cr. Nu mă uita. Colecțiune de versuri funebre, urmate de iertățiuni, epitafia ș. a. Prețul 50 cr. Tesaurul dela Petrosă seu Cloșca cu puii ei de aur. Studiu archeologic de Dionisiu O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Indreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), a învățătorilor și a altor bărbați de școlă, de V. Gr. Borgovanu, prof. preparandial. Prețul 1 fl. 70 cr.

Micul mărăgăritar sufletesc. Cărticică de rugăciuni și cântări bisericesti — frumosă ilustrată pentru pruncii școlari de ambe sexe. Cu aprobarea jurisdicțiunii sup. bisericesti. Prețul unui esempl. broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pânză 26 cr. — 50 de esempl. broșurate costau 6 fl., — legate 9 fl., legate în pânză 12 fl. — 100 esempl. broșurate 10 fl., — legate 17 fl. legate în pânză 22 fl. Cărticică de Rugăciuni și Cântări pentru pruncii școlari de ambe sexe. Cu mai multe icône frumoase. Prețul unui esemplar trimis franco e 10 cr., 50 esemplare costau 3 fl.; 100 esemplare 5 fl. v. a.

Visul prea santei vergure Maria a Născătoare de Dumnezeu urmat de mai multe Rugăciuni frumoase. Cu mai multe icône frumoase. Prețul unui esemplar trimis franco e 10 cr. 50 esemplare costau 3 fl.; 100 esemplare 5 fl. v. a.

==== Manual de Gramatică limbii române pentru școlile poporale în trei cursuri de Maxim Popu profesor la gimnaziul din Năsăud. Prețul 30 cr. =====